

Dombóvári Gábor: - Itt az Önök délutáni magazinja a Fórum, ill. utána az Ablak. Köszöntöm a nézőket, jó napot kívánunk. Szilárd úrt lehet hívni, lehet neki írni, mindenféleképpen sms-ben, e-mailben, sőt még egy könyvünk is van.

Horváth Szilárd: - Ablak@mtv.hu, hogy a legfontosabbat hadd mondjam először, tehát ez az e-mail-címünk. 06-30-30-30-030, ez az sms, ide sms-t küldhetnek, és persze van egy könyvünk is, a legjobb hozzászóló vagy a legjobb kérdezőnek, aki ezt a könyvet. Az etruszk-magyar nyelvrokonságról szól. Hát elég érdekes fejtegetés van benne.

D.G.: - A Fórum mai témája a gazdasági válság okozta elbocsájtások. Vendégeink már itt vannak a stúdióban, köszönjük, hogy eljöttek. Nacsá Beáta munkajogász, Pataky Péter, a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetségének elnöke és szintén elnök úr, az IPOSZ, az Ipari Testületek Országos Szövetségének elnöke, Szücs György. Kérem szépen, több vendéget akartunk meghívni a mai műsorba, de hát sajnos nem fogadták el meghívásunkat. Én nem mondom el minden kísérletet, de legalább hármat elmondunk Szilárddal is. Az első így kezdődik: Tisztelt Kormányfő, Iroda, meg akartuk őket kérdezni és fontosnak tartjuk, hogy e rendkívül fontos kérdésben, idézem az e-mailt, ott alul, a kormányzat részéről is megszólaljon valaki, válaszoljon a közvéleményt érdeklő kérdésekre. Sajnos nem jött válasz.

- Ezt már nem olvasom olyan hosszan, a Foglalkoztatási Hivatalnak ment a következő e-mail és az a lényege, hogy szakértőjüktől az eddigi lépésekről szeretnénk összefoglalást kapni. Nem jött válasz.

D.G.: - A Szociális és Munkaügyi Minisztérium, részleteket szeretnénk megtudni az elmúlt hónapokban bejelentette a munkahelyek megtartását segítő kormányzati, ill. minisztériumi intézkedésekről. Erre sincs sajnos jelentkező. De azt hiszem egy kis szófejtés nem árt, zárójel kinyitva, Szilárd.

H.Sz.: - Igen, mert érdemes visszamennünk a miniszter és a minisztérium szó eredeti jelentéséhez. A miniszter szó eredeti jelentése szolgálja és azt az embert nevezte, aki a közösséget szolgálja ebben az államigazgatási funkcióban.

D.G.: - Hát mi ebben partnerek lettünk volna, ha őt nem is sajnáljuk. A Statisztika szerint és az elmúlt hetek-hónapok bizonyították, hogy Nyugat-Magyarországon, leginkább a Nyugat-Dunántúlon történt a legtöbb elbocsájtás. Nézzünk egy kicsit körül, körkép következik.

Légrádi Edit, szóvivő: - A mai napon állt le először a szerelősor. Tehát itt ma már nincsen működés.

Riporter: - 9 műszak munkájára nem volt szükség október elejétől a Szentgotthárdi Opel gyárban. A cég eddig is rugalmas munkaerő-piaci politikát folytatott. A gazdasági válságra pedig azonnal reagáltak. Európában részben leállt az autógyártás, így a magyar motorokra sem volt szükség.

Légrádi Edit: - Két műszakban megy a sor, tehát ez olyan hozzávetőleg 140-150 munkahelyet érint. De mondom, ezek nagy része a többi soron, ill. a gyár többi tevékenységére át lett irányítva.

R.: - A határozott munkaszerződéseket sok esetben már nem újították meg a szentgotthárdi szerelőüzemben. Az érintett dolgozók közül 30-an még meglévő szabadságukat vették ki. A két műszakban működő gépsor azóta, igaz csak egy műszakban, de újraindult. Azt azonban egyenlőre nem tudni, hogy a jelenlegi közel 1000 emberből a jövőben hányat tud foglalkoztatni az Opel Szentgotthárdon.

Kocsis András, műszakvezető: - Nagyon sok környékbeli embert foglalkoztat a gyár most. Egy kicsit kétségbeesett hangulat van. A létbizonytalanság, a bizonytalanság mindenkit nagyon mélyen megérintett.

R.: - A termelés folyamatos, de a kapacitás nem teljes. A Sopronkövesdi Autoreev a nagy európai autógyáraknak készít biztonsági öveket. A válság hatására elsősorban az Opel és a Fiat megrendelése maradt el, így a cég vezetése 26 fő elbocsátásáról döntött.

Tóth Sándor: - Első lépésben a meghatározott idejű munkaszerződéssel rendelkező dolgozók, akiknek előbb-utóbb úgis lejárt volna a munkaszerződése, ill. a próbaidőn lévő dolgozók közül azokra esett a választás.

R.: - Székely Csaba, a vezérigazgató novemberben jelentette be, hogy a Győr-Sopron-Ebenfurti Vasúttársaságnál is leépítésekre készülnek. A kisebbik magyar vasúttársaság megrendelése részben a gazdasági válság hatására a teherszállítás területén estek vissza. A GYSEV-nél mintegy 1900 főt foglalkoztattak, a leépítés pedig több, mint 200 embert érintett.

Székely Csaba, vezérigazgató, GYSEV Zrt.: - A szakértők abból is indulnak ki, hogy a konjunktúra visszaesik, így az áruszállítás valószínűleg jövőre sem fog abban az irányban helyreállni, mint ahogy ezt tulajdonképpen terveztük volna.

R.: - Novembertől 25 dolgozójától vált volna meg ideiglenesen a Fly Balaton Repülőtér. A leépítés az állomány 60%-át érintette. Van, aki így vészeli át az 5 hónapos fizetés nélküli szabadságot. Többen viszont új munkahelyet kerestek.

- Van, aki marad még, mint alkalmazott, csak fizetés nélküli lesz. Meg hát sokan más lehetőségek után.

R.: - A téli szezonra a büfések is bezártak.

- Be lesz zárva a reptér, a terminál, úgyhogy sajnos mi is be fogunk tavaszig előreláthatólag zárni.

R.: - Decemberben aztán újabb autóiipari cég jelentett be csoportos létszámleépítést. Az EYBL Hungária Kft. Vas és Zala megyei üzemeiből összesen 250 embert bocsájtott el. Az osztrák cég üléskárpitokat gyárt több európai autógyárnak. A leépítést megrendeléseik elmaradásával indokolták.

Kovács Péter, Nyugat-Dunántúli Regionális Munkaügyi Központ: - Mi arra számítunk, hogy 2009-ben nőni fogunk a regisztrált álláskeresők száma és én nagyon bírom, hogy a 2010-es évre ez lecseng.

R.: - Időközben pedig az is biztossá vált, hogy a Laird Technologies végleg bezár Szombathelyen. A cég már tavaly december elején jelezte, hogy fél ezer embert küldenek

el a telefonok iránti kereslet hirtelen csökkenése miatt. A Nyugat-Dunántúlon december elején 3 ezer fővel nőtt a munkanélküliek száma. Ez 11%-os emelkedést jelent.

D.G.: - Hogy azóta mennyit változtak ezek a számok, azt azt hiszem, hogy jószerivel senki nem nagyon tudja ebben a pillanatban megmondani. Mindenesetre egy internetes újság szerint több, mint 15 ezren veszítették el eddig állásukat. Nem tudni, hogy mikortól számít ez. Önök szerint reális ez a szám?

Pataky Péter, elnök, MSZOSZ: - Én azt gondolom, hogy kétféle szám van, amit nem szoktunk tisztán szétválogatni. Az egyik, ami egy internetes portálon van egy ilyen számláló folyamatosan, ott rendszeresen a bejelentett létszámcsökkentések, a tervezett létszámcsökkentések számai vannak. Na most a bejelentés az egy kötelezettség egyébként, a törvény is előírja, de ez egy sok éves tapasztalatunk, hogy amikor bejelent a munkáltató egy számot, akkor mindig egy kicsit nagyobbat jelent be a munkaügyi központnak, mint amit eleve szeretne. Másrészt mindig van, utána következik egy normális egyeztetés, egy alkufolyamat, a helyi szakszervezet és a munkáltatók között, hogy hogyan lehet elkerülni, milyen más megoldások annak, ki hova kerüljön. Tehát, amikor vannak csoportos létszámcsökkentések és ezek bekövetkeznek és nem jó, hogy ez így történik, azért az a tapasztalat, hogy ez általában az eredeti induló létszámnak általában egy olyan kétharmada lesz a tényleges. Tehát azért mondom, hogy van egyszer a bejelentett, van a másik, amik már tényleges elbocsájtások. Azokra pedig elsősorban az jellemző a mi tapasztalataink szerint is, ami itt a bejátszásban is elhangzott, hogy a kölcsönzött munkaerőt küldik el, a lejár, határozott idő szerződés, akkor nem hosszabbítanak. Ezt mi azt szoktuk mondani furcsa dolog, hogy egyenlőre a puhább eszközökhöz nyúlnak a munkáltatók.

D.G.: - Hát mindjárt látunk erre is egyébként példákat, de hogyha most a jog oldaláról nézzük meg a dolgot, akkor egyáltalán, hiszen ma annyi minden visszasság van, hogyan történhet egy jogszerű, szabályos, törvényes elbocsájtás?

Nacsa Beáta, munkajogász: - Hát ez attól függ, hogy egyedi vagy csoportos.

D.G.: - Hát igen.

Nacsa Beáta: - Hogyha mindenképpen, hogyha a munkáltató működésével összefüggő ok miatt szűnik meg a jogviszony, márpedig ezekben az esetekben így volt, akkor munkáltatói rendes felmondás a jogszerű munkaviszony megszüntetése volt. És ezen túl, hogyha.

D.G.: - Ez, kap egy papírt, hogy holnap ne jöjjön?

Nacsa Beáta: - Nem, nem, nem. Tehát a munkáltatói rendes felmondás az egyoldalúan megszünteti a munka jogviszonyt és a munkavállalónak biztosítani kell felmondási időt, végkielégítést, azonkívül tájékoztatni kell a jogorvoslati lehetőségről. Egyidejűleg a munkáltatói rendes felmondásban tájékoztatni kell arról is, hogy az utolsó munkát eltöltött napon kifizetik a járandóságot és akkor meg fogja kapni az adó társadalmi és a munkajogi szabályokban előírt igazolásokat.

D.G.: - A másik eset?

Nacsa Beáta: - A másik eset, hogyha a leépítés megfelel a Munka Törvénykönyvében előírt csoportos létszámleépítés fogalmának, akkor a felmondások kézbesítését megelőzi a munkavállaló képviselőivel folytatott egyeztetés, konzultáció és itt az üzemi tanácsokat, ill. a létszám-leépítési bizottságot kell ez alatt érteni és a létszám-leépítési bizottság akkor lesz a munkáltató tárgyalópartnere, hogyha nincsen üzemi tanács az adott munkahelyen. És ebben a bizottságban vezettek és.

D.G.: - Már ahol, bocsánat a pikírt megjegyzésért, de majd erre is lesz példa. Figyeljenek a nézők, már csak azért is, mert lehet kérdezni. A másik dolog, amit mindjárt Szilárd.

H.Sz.: - Mindjárt kérdezek is.

D.G.: - Egy pillanat, csak még egyetlen egy kérdés még, hogy ide kapcsolódjunk, ez mindenhol így van? Most úgy értem, hogy egy olyan műhelyben is, egy kis vállalkozónál, ahol mondjuk 18-an dolgoznak?

Szűcs György, elnök, IPOSZ: - Igen, a csoportos leépítésnek is és az egyéni vállalkozásnak is ugyanazon törvényei vannak. Ami különbség, hogy a mi szervezeteink között, gazdasági szervezetek között nincsenek szakszervezetek. De az ágazati párbeszéd bizottságokban részt vesz az IPOSZ és pl. az építőipari ágazati párbeszéd bizottság országos kollektív szerződésének az előírásai azért nálunk is figyelembe vételre kerülnek.

D.G.: - Várjuk a telefonokat, Szilárd.

- Az a nézők kérdése, hogy betegszabadság idején el lehet-e valakit bocsájtani?

Nacsa Beáta: - Akkor ő keresőképtelen, tehát akkor felmondási tilalom alatt áll.

D.G.: - Mennyi ideig? Tehát hogyha valaki betegállományban.

Nacsa Beáta: - A keresőképtelenség időtartalmáig.

D.G.: - Négy évig?

Nacsa Beáta: - Nem, egy év a maximum.

D.G.: - Na ezért kérdezem, egy év a maximum. Na most, hogy a másik, hogy azért visszaélések elő szoktak fordulni, ezt nagyon jól tudjuk. A munkavállalók, meg a munkáltatók oldaláról is. Van-e valami olyan, hát nem mondom azt, hogy statisztika, de inkább azt kérdezem, hogy mik a legjellemzőbbek, amivel trükközni akarnak? Itt is, ott is. A betegszabadságról jutott eszembe egyébként.

Nacsa Beáta: - Igen, igen. A munkáltatói oldalon felmerülhet a csoportos létszámleépítésre irányuló konzultációs kötelezettség be nem tartása. Ez azért is hiba, merthogy ez a konzultáció nem öncélú, hanem egyrészt szolgálja azt, hogy a munkahely fennmaradjon, tehát pl. kössenek megállapodást a munkavállalókkal pl. részmunkaidő bevezetéséről és ilyen módon megtarthassák a munkahelyeket. Tehát ez lehet egyrészt a célja, másrészt pedig a célja az, hogy az egyes munkavállalók továbbélési lehetőségét, továbbfoglalkoztatási lehetőségét javítsa a cég, a munkaügyi központ, merthogy ő is be van vonva a folyamatba és a munkavállaló együtt.

D.G.: - Értem.

Nacsa Beáta: - Tehát ilyen alapon ez egy nagyon fontos stratégiai eszköz mind a munkáltatók, mind a munkavállalók számára. Tehát hogyha elkerüli, ez már egy jogsértés. A következő lehetőség az, hogyha a munkavállalókat presszionálják arra, hogy közös megegyezéssel szüntessék meg a munkaviszonyt a munkáltatói rendes felmondás helyett. Esetleg ezzel járhat együtt az, hogy bizonyos járandóságot nem fizetnek ki számára és ami a legfontosabb, hogy ezekben a közös megegyezéssel nyilatkozatokban egyúttal le is mond a munkavállaló a jogorvoslat lehetőségéről.

D.G.: - Hát jó, ez olyan, hogy akkor légszíves mondjal föl, mert úgyis kirúgunk.

Nacsa Beáta: - Igen, de akkor, hogyha rendes felmondással szünteti meg a munkáltató a jogviszonyt, akkor a munkavállaló ezt megtámadhatja keresettel a bíróság előtt. A közös megegyezést nem.

D.G.: - Igen. Mindjárt mutatunk példát is, csak még vissza egy mondat erejéig csak erre a betegállományra, hogy egy évig. Na most mi van akkor, hogyha az illető tovább beteg, nem arra gondolok, hogy eltörött a lába, hanem mondjuk pszichiátriai kezelés alatt áll és eltelik az egy év. Akkor mi van?

Nacsa Beáta: - Akkor nem áll munkajogi védelem alatt a továbbiakban.

D.G.: - Aha. Na akkor ezt is tudjuk. Kérem szépen, hosszú távra terveztek, a hosszú távból fél év lett, aztán jött november-december, aztán mehetünk haza. Suzuki.

- A rendszerváltás utáni legnagyobb beruházást a Suzuki esztergomi gyárának építése jelentette 1991-ben. 450 dolgozóval indultak és 18 ezer autót gyártottak az első évben. Kormányok jöttek-mentek, de mindegyik a Suzukit tekintette a zászlós hajójának. Ez volt a múlt. Most 2008-ban közel 6 ezer ember dolgozik az esztergomi gyárban és a kezdeti 18 ezer helyett ma már 300 ezer autó gördült le a szalagokról eddig. Az autós piac drasztikus visszaesése miatt a Suzuki is behúzta a kéziféket. Az esztergomi gyárból 1200 dolgozót küldenek el. Ez november végén derül ki.

- Összehívták a jónépet és akkor elmondták, hogy konkrétan mi a baj, mi a probléma, az, hogy a piacra nem kell az autó és most sajnos ezért lesznek létszámleépítések.

R.: - December közepére beindult a gépezet. Először a próbaidőseket küldték el. Az Esztergomi Munkaügyi Központban minden második ember a Suzukitól érkezik. Az emberek elmondták, félnek a retorzióktól, hogy máshová majd nem kellene, ha panaszkodnak. Akit egyenlőre nem küldtek el, az is függőben van.

- A, B és C műszak volt, elosztottak minket A, meg B részekbe és így túl sokan voltunk, azt mondták, hogy mehetünk haza. Végül is állásidőt addig fizetik és 19-én majd menjünk vissza, akkor meg tudunk mindent.

R.: - Amiről kevesen beszélnek, az a tény, hogy Csongrád és Békés megyéből sokan jöttek Esztergomba a jobb élet reményében, az ottani életüket feladva.

- Hódmezővásárhelyről jöttem, közvetítő cégen keresztül, azért, hogy itten dolgozzak, mert otthon nincs munkalehetőség és alacsonyak a bérek. De sajnos csak fél évig sikerült itt maradni. Hosszú távra terveztem, mert úgy írták a hirdetésben, hogy hosszú távú munka. És utána pedig így december tájékán egyik napról a másikra bejelentették, hogy elküldenek 1500-600 embert.

R.: - Sokan a dolgozók közül azt mondják, miért nem a szlovákiai magyarokat küldik először? A feszültség szerintük kézzelfogható.

Ruska Viktória, kommunikációs vezető, Magyar Suzuki Rt.: - 2500 dolgozónk van, ill. kicsivel több, 40%-a kb. a dolgozóknak Szlovákiából érkezik, szlovákiai magyarokról van szó.

R.: - Az alkalmazottak jelentős része vidékről és a határon túlról érkezik a gyárba, ahová a vállalat buszjáratokat indított eddig. A munkások szerint a buszjáratok elvételével arra kényszerítik őket, hogy saját maguk mondanak fel.

Ruska Viktória: - Meghúztunk egy ilyen földrajzi határt, ezt a 30 km-es kört nagyjából. Ezen kívül eső településekre már nem küldünk járatokat, de ez nem azt jelenti, hogy ezzel ellehetetlenítenénk a dolgozóinkat. Tehát nem akarjuk, hogy ők elmenjenek. Igazából itt arról van szó, hogy az odáig való bejutást kell megoldaniuk, akár tömegközlekedéssel, akár más egyéb módon és ehhez is hozzá fog járulni anyagilag a vállalat.

R.: - A Suzuki melósai azt mondják, a kormányok mindig pénzt pumpáltak a gyárba és megértik a válságot. Csak azt nem látják, hogy valaki valóban a megoldást keresné a számukra.

D.G.: - Na most itt a busz nélkül maradt településeket én nem sorlom el, elég az hozzá, hogy 13 van Magyarországon, Dunaalmástól Kemencén át egész Vértesszőlősig. Szlovákiában 12, Dunaradvány, Famat, Für, Révkomárom, stb-stb. Tehát jó néhány helyről nem tudnak bemenni a dolgozók, meg most már aztán hiába is mennének. Szó volt itt az előbb az egyeztetésekről és maradjunk egy mondat erejéig a Suzukinál. Ott a szakszervezettel, meg talán máshol is egyeztettek.

Pataky Péter: - Hát egyrészt a jogszabály szerint az egyeztetés az úgy szól, ahogy Bea mondta, tehát üzemi tanáccsal.

D.G.: - Igen.

Pataky Péter: - Ha az nincs, akkor külön létre kell hozni egy ilyen bizottságot. Ez nem szervezeti kérdés, ez a munkáltató kultúrájának vagy kulturátlanságának a kérdése. Sajnos a Suzukival mi hosszabb ideje üzekedünk, több szakszervezet megpróbált ott szervezni. Egyszerűen a japán vezetés nem tűri, nem tudunk mást mondani és mindenféle eszközöket megpróbál bevetni, hogy ott a szakszervezet nem tudjon működni.

D.G.: - Meg leginkább ezt az ún. kölcsönzött munkaerőt küldik el.

Pataky Péter: - Az egy másik kérdés a kölcsönzés, azzal is van, amikor bajunk van, de és azért nem szeretjük egyébként, mert bizonytalanságba taszítja a munkavállalókat. Azért gondoljuk el, hogy valaki nem biztos abban, hogy a gyerekének hat hónap múlva is tud

enni adni, nem biztos munkája lesz egyfelől, másrészt azért nézzük meg, hogy eleve ezekkel nem rendes munkaviszonyokkal előállítottunk lassan most már több 100 ezer másodrendű állampolgárt, próbáljon csak valaki mondjuk hitelt fölvenni, hogyha nincs állandó munkahelye.

D.G.: - Igen.

Pataky Péter: - És ezt egyszerűen vérlázító, hogy ezt mindenki így nyugodtan nézi ebben az országban. Az, akinek tennie kéne ez ellen. A munkáltatók pedig én azt gondolom, hogy a saját maguk ellen dolgoznak, amikor ilyen rövid távú pénzügyi érdekek alapján próbálják ezt minél bővebben alkalmazni, ahelyett, hogy megbízható, jó teljesítményt leadó munkavállalóik lennének. Én egészen biztos vagyok benne, hogy egy ilyen kiszolgáltatott, bizonytalan helyzetben lévő munkavállaló, aki fél és félelemből dolgozik és nem azért motivált, mert szereti csinálni, az biztos, hogy nem jó teljesítményt ad le.

D.G.: - Mindjárt folytatjuk ezt a gondolatmenetet, de itt van a vonalban Zentai Péter, a Magyar Rádió berlini, németországi tudósítója. Szervusz Péter, jól tudom ugye, hogy itt vagy?

Zentai Péter (Berlin): - Igen, jó napot kívánok.

D.G.: - Szóval, Németországban egészen más a helyzet, viszont vannak hasonló dolgok is, mint itthon. Kezdjük a legáltalánosabbal, a gazdaság, ill. pénzügyi válság mennyire érezteti hatását ott nálatok Németországban?

Z.P.: - Nos rémálomnak, a gazdaság szabadesésének nevezik még a legtekintélyesebb elemzők, sőt a politikusok is azt az állapotot, amibe most Németország került. Erről az országról tudnivaló, hogy jövedelmi teljesítményét az export határozza meg, exportvilágbajnokról van szó és itt a kezemben az utolsó negyedév összes adata és ezek az adatok siralmasak. 10-15%-os a visszaesés az egy évvel korábbi állapothoz képest. Nagy átlagban, különösen az autóiparban az utóbbi 60 évben példátlan az export visszaesése és a legoptimistább elemzők is azt mondják, hogy az idén 2009-ben 2%-os. Ez is már példátlan, hogy 2%-os lett a GDP-nek nevezett alapvető adatnak a visszaesése. De pl. az egyik legeslegtekintélyesebb világhírű közgazda a Deutsche Bank vezérközgazdája Norbert Walter azt mondja, hogy 4%-os. Tehát nem lehet szó eléggé túlzottan beszélni arról, hogy milyen dráma zajlik.

D.G.: - Szóval autóipar, elektronika, építőipar, ez világjelenség, ill. ezek az ágazatok jellemzőek akkor nálatok is erre. De hát az autógyártás, azt hiszem csak néhány mondatot érdemel, mert tényleg az a letragikusabb. Ugye?

Z.P.: - Hát annyira érdemel néhány mondatot, hogy tulajdonképpen minden negyedik német alkalmazott, így vagy úgy, közvetve-közvetlenül az autóiparból él. És amiről nem nagyon beszélünk, viszont ez az igazán drámai, hogy egyszerűen az elmúlt hónapokban egy darab teherautót, kamiont nem adtak el és magánemberként elmondják a háttérben az illetékesek, hogy nem 20-25%-os az autóipari eladásoknak a visszaesésének az aránya most, amiről hivatalosan beszélnek, hanem ennél jóval nagyobb. Egyszerűen nincs gépkocsieladás.

D.G.: - Itt a korábbiakban nem tudom vonalban voltál-e már, szó esett arról, hogy a munkáltatók, ill. munkaadók és a munkavállalók hogyan egyezkednek, különös tekintettel a szakszervezetekre. Németországban ez hogy működik? Mennyire hallatják szavukat a szakszervezetek, ill. mit érnek el?

Z.P.: - A világ legerősebb szakszervezetei működnek, a legnagyobb érdekképviselőnek az ereje, történelmi okoknál fogva is és gyakorlatban is, úgyhogy óriási kompromisszumkészségre van most szükség mind a munkaadók, mind a munkavállalók részéről. A munkavállalói oldalról szólva a következőt lehet körvonalazni. Azt, hogy itt most a munkahely.megőrzési garancia az, ami kulcsszónak számít. Vagyis megállapodni a munkaadókkal, melyeknek egy része pl. az Daimler bele is menne ilyesmibe, sőt ilyen javaslattal állt elő, hogy biztosítja, hogy vállalaton belüli okokra hivatkozva nem fognak egyetlen embert sem elbocsájtani. A nagy konszernek ezt megengedik maguknak, viszont a kis- és középvállalatok nem hajlandók ilyen garanciát adni. Mindenesetre belemenni látszanak a munkavállalói érdekképviselőtek, a szakszervezetek abba, hogy a válságra való tekintettel ugyebár nyilvánvalóan kevesebb lesz a munka, rendben van, kevesebb ideig dolgozzanak az emberek, ezért ennek megfelelően kevesebb bért vigyenek haza. De pl. a nagyon erős szakszervezetek, pl. a vasutasok 10%-os béremelést követelnek továbbra is, mondván, hogy ezek a vasút- és egyéb hatalmas szolgáltatók még a válság közepette is növelni tudják profitjukat és a profitból tessék adni a dolgozóknak.

D.G.: - Utolsó kérdés Péter, mert a gázt nem kerülhetjük meg. Tudom, hogy Németországban nem olyan drámai a helyzet, mint máshol, hiszen talán még 40% alatt van az a mennyiség, amit ők az orosz vonalról kapnak, mert ugye ha jól tudom akkor a hollandoktól, meg a norvégoktól vesznek. Ám, de azért nem hiszem, hogy nyugodtak.

Z.P.: - Nem nyugodtak, de az itt most a játéknak a lényege, amiről szintén keveset tudunk csak beszélni, mert nem annyira szoktunk erről írni, hogy épülőben van és most már ez föl fog gyorsulni az Oroszországot közvetlenül Németországgal összekötő vezeték, az Északi Áramlat a Szentpétervártól a keleti német kikötőig és akkor azt a problémát, ami most probléma, tudniillik, hogy a tranzitországok és Oroszország között súlyos feszültségek lehetnek politikai okokból is, ezt a problémát Németország kivédeni tudja. Tehát tulajdonképpen ez a mostani válság, köztünk szólva Németországban erősítette azoknak a pozícióját, akik azt mondják, hogy igen, Oroszország megbízható partner, csak nincs szükség tranzitországokra.

D.G.: - Nagyon szépen köszönjük, kedves nézők Zentai Pétert, a Magyar Rádió tudósítóját hallották Berlinből. Biztos ott is olyan hideg van, mint itt. Szervusz, köszönjük szépen. Vissza a szakszervezetekhez akkor, mert ugye hallottuk, hogy Németországban a legerősebbek.

- Meg a magyar valóságban, majd a kérdések által.

D.G.: - Mindjárt jössz, csak egy pillanat. Itt nálunk akkor azért a szakszervezetek szerepéről még egy-két mondatot szeretnék hallani.

Pataky Péter: - Ezek a helyzetek.

D.G.: - Ragadós-e a német példa?

Pataky Péter: - Persze. Egyfelől azért ragadós, mert a Zentai Péter is mondta, hogy ugye az exporttal van a gond Németországban, Magyarországon meg a Németországba irányuló exporttal van gond. Nyilvánvaló a német gazdaság visszaesése az nagyon erősen befolyásolja az exportáló magyar áldozatokat, ezeknek a jelentős része oda megy és az első bejátszásból felsorolt cégekről el lehetne mondani, hogy annak a 90%-a ide tartozik. Itt, ahol mi ott vagyunk szakszervezetek és szerencsére elég sok helyen ott vagyunk ezeknél a nagy cégeknél, ott mindenütt ezek a helyi megállapodások most folynak. Tehát keresik azokat a megoldásokat mindenütt, hogy hogyan lehet elkerülni a munkahelyvesztést, mert ez senkinek nem érdeke.

D.G.: - Ne feledje szavát, csak azért szakítom meg, mert itt vagy egy nézőnk a vonalban, jó napot kívánunk. Honnan hív tessék parancsolni!

- Jó napot kívánok. Halló?

D.G.: - Na hát tessék szíves legyen mondani, itt vagyunk, Fórum.

- Jó napot kívánok. Kráner Veronika Erzsébetről.

D.G.: - Tessék kérdezni.

- És nekem lenne olyan problémám, hogy én gyesről jöttem vissza dolgozni.

D.G.: - Igen.

- Találtam egy munkahelyet október 1-jei kezdéssel. Beteg lett a kiskorú gyermekem, 8 napot dolgoztam, az azt jelenti, hogy október 10-éig tudtam dolgozni. Akkor három napot már úgy dolgoztam, hogy a lázas beteg gyereket már vittem magammal, nehogy kirúgjanak és 13-án közölték velem, hogy köszönik szépen nincs szükségünk a munkájára.

D.G.: - Ilyenkor, hogyha itt lenne Szentmiklósi doktor, az Ablak ügyvédje, akkor rögtön azt kérdezné, hogy milyen szerződése volt?

- Határozatlan idejű.

D.G.: - Köszönjük. Tessék várni, jön a válasz.

Nacsa Beáta: - A válasz attól függ, hogy vajon még gyesre jogosult-e vagy sem. Tudniillik, hogyha úgy kezdett el dolgozni, hogy továbbra is fennmarad a gyes folyósítása, akkor ő felmondási tilalom alatt áll mindaddig, amíg a gyes folyósítása tart.

D.G.: - Így van ez, tessék mondani?

- Sajnos nem, mert szeptember 9-én lejárt a gyesem, akkor töltötte be a gyermekem a 3 évet.

D.G.: - Ühüm, akkor most mit lehet csinálni?

Nacsa Beáta: - Akkor nincsen, akkor nem áll felmondási tilalom alatt. Akkor, hát ez ilyen drasztikus támadási lehetőségek maradnak csak fenn, hogy meg kell nézni, hogy az indokolás az helyes-e, tehát hogy a valós, világos, okszerű indokolás követelményének megfelel-e. Ha nem, akkor pedig a Munkaügyi Bíróságnál lehet megtámadni a felmondást.

D.G.: - Akkor ezt tessék szíves lenni megtenni. Köszönjük szépen a hívást, várjuk máskor is. Szilárd, valamit akartál az előbb mondani.

- Jó köszönöm.

D.G.: - Köszönjük szépen.

H.Sz.: - Többet is, többet is, van néhány kérdés, ami azt mondtam, hogy a német helyzetből visszavisz bennünket a magyar valóságba. Egyik nézőnk azt írja, azt telefonálja, hogy egy multinál dolgozott, december 30-án összehoztak egy gyűlést, december 31-én mindenkit elbocsájtottak. Közös megegyezést írtak a papírra, holott ők egyébként nem egyeztek bele, ők csak meghallgatták a tájékoztatást. Ilyenkor mi van?

Nacsa Beáta: - Hát ez a joggal való visszaélés egyik tipikus példája, amikor a munkavállalókat belekényszerítik egy ilyen színlelt megállapodásba.

D.G.: - Amiről az elején kezdtünk beszélgetni.

Nacsa Beáta: - Így van, ezt említettük. Tehát ilyenkor megint csak a rendes jogorvoslati lehetőség áll nyitva, a munkaügyi per. De hát ugye meg kell jegyeznünk azt is, hogy meglehetősen hosszú ideig tart, amíg megszületik az elsőfokú, majd a jogerős ítélet.

D.G.: - Bocsánat, álljunk meg egy pillanatra, mert összefoghatnak, vendégünk is kérdez.

H.Sz.: - Igen.

Szűcs György: - Nem kérdezni, csak szeretném egy kicsit az egyensúlyt ebbe a beszélgetésbe helyreállítani.

D.G.: - Felborult?

Szűcs György: - Eddig úgy tűnt, hogy az összes gondok és a problémák azoknak a gaz munkaadóknak a számlájára írandó, akik kicsik, nagyok, multik, azok megpróbálják egy ilyen szituációba került helyzetben törvénytelen eszközökkel megoldani a dolgot. Én azt gondolom, hogy világválság közepette vagyunk, amely akár mint egy tornádó söpört be az országba. Hisz látható volt a bejátszásokban, hogy októberben, novemberben még senki nem vette komolyan, készült arra, hogy ezt hogy fogják elkezelné. Ezért ha törvénysértések is vannak, akkor azt kell mondani, hogy nagy valószínűséggel a vismajorok kezelésére a Magyar Munka Törvénykönyv nem tud rendelkezést adni. Hisz ha csak két példát mondok, hogy a csoportos leépítés, amit a Suzuki követ, aztán vannak olyanok, akik 4 órára vagy 6 órás munkanapokra csökkentik le a munkaidőt vagy azt mondja, hogy az 5 órásról 4 napos, 5 naposról 4 naposra, tehát azt kell látni, hogy minden magyar munkaadó és azt gondolom Németországban is a munkahelyek stabilitása és a gyár fizetőképés helyzetének a fönntartása a csőd elkerülése miatt rendkívüli esetben rendkívüli intézkedés van. A mi tapasztalataink szerint nagyon sok vállalkozásunkba

dolgozóknak ezeknek az autóipari és elektronikai üzemeknek akár flasztereken keresztül.
Látják, hogy most, hogy a németországi példa mondja, hogy zuhanó mélyrepülés van.

D.G.: - Ne feledje szavát, csak azért szakítom meg, mert itt vagy egy nézőnk a vonalban, jó napot kívánunk. Honnan hív tessék parancsolni!

- Jó napot kívánok. Halló?

D.G.: - Na hát tessék szíves legyen mondani, itt vagyunk, Fórum.

- Jó napot kívánok. Kráner Veronika Erzsébetről.

D.G.: - Tessék kérdezni.

- És nekem lenne olyan problémám, hogy én gyesről jöttem vissza dolgozni.

D.G.: - Igen.

- Találtam egy munkahelyet október 1-jei kezdéssel. Beteg lett a kiskorú gyermekem, 8 napot dolgoztam, az azt jelenti, hogy október 10-éig tudtam dolgozni. Akkor három napot már úgy dolgoztam, hogy a lázas beteg gyereket már vittem magammal, nehogy kirúgjanak és 13-án közölték velem, hogy köszönik szépen nincs szükségünk a munkájára.

D.G.: - Ilyenkor, hogyha itt lenne Szentmiklósi doktor, az Ablak ügyvédje, akkor rögtön azt kérdezné, hogy milyen szerződése volt?

- Határozatlan idejű.

D.G.: - Köszönjük. Tessék várni, jön a válasz.

Nacsa Beáta: - A válasz attól függ, hogy vajon még gyesre jogosult-e vagy sem. Tudniillik, hogyha úgy kezdett el dolgozni, hogy továbbra is fennmarad a gyes folyósítása, akkor ő felmondási tilalom alatt áll mindaddig, amíg a gyes folyósítása tart.

D.G.: - Így van ez, tessék mondani?

- Sajnos nem, mert szeptember 9-én lejárt a gyesem, akkor töltötte be a gyermekem a 3 évet.

D.G.: - Ühüm, akkor most mit lehet csinálni?

Nacsa Beáta: - Akkor nincsen, akkor nem áll felmondási tilalom alatt. Akkor, hát ez ilyen drasztikus támadási lehetőségek maradnak csak fenn, hogy meg kell nézni, hogy az indokolás az helyes-e, tehát hogy a valós, világos, okszerű indokolás követelményének megfelel-e. Ha nem, akkor pedig a Munkaügyi Bíróságnál lehet megtámadni a felmondást.

D.G.: - Akkor ezt tessék szíves lenni megtenni. Köszönjük szépen a hívást, várjuk máskor is. Szilárd, valamit akartál az előbb mondani.

- Jó köszönöm.

D.G.: - Köszönjük szépen.

H.Sz.: - Többet is, többet is, van néhány kérdés, ami azt mondtam, hogy a német helyzetből visszavisz bennünket a magyar valóságba. Egyik nézőnk azt írja, azt telefonálja, hogy egy multinál dolgozott, december 30-án összehoztak egy gyűlést, december 31-én mindenkit elbocsájtottak. Közös megegyezést írtak a papírra, holott ők egyébként nem egyeztek bele, ők csak meghallgatták a tájékoztatást. Ilyenkor mi van?

Nacsa Beáta: - Hát ez a joggal való visszaélés egyik tipikus példája, amikor a munkavállalókat belekényszerítik egy ilyen színlelt megállapodásba.

D.G.: - Amiről az elején kezdtünk beszélgetni.

Nacsa Beáta: - Így van, ezt említettük. Tehát ilyenkor megint csak a rendes jogorvoslati lehetőség áll nyitva, a munkaügyi per. De hát ugye meg kell jegyeznünk azt is, hogy meglehetősen hosszú ideig tart, amíg megszületik az elsőfokú, majd a jogerős ítélet.

D.G.: - Bocsánat, álljunk meg egy pillanatra, mert összefoghatnak, vendégünk is kérdez.

H.Sz.: - Igen.

Szűcs György: - Nem kérdezni, csak szeretném egy kicsit az egyensúlyt ebbe a beszélgetésbe helyreállítani.

D.G.: - Felborult?

Szűcs György: - Eddig úgy tűnt, hogy az összes gondok és a problémák azoknak a gaz munkaadóknak a számlájára írandó, akik kicsik, nagyok, multik, azok megpróbálják egy ilyen szituációba került helyzetben törvénytelen eszközökkel megoldani a dolgot. Én azt gondolom, hogy világválság közepette vagyunk, amely akár mint egy tornádó söpört be az országba. Hisz látható volt a bejátszásokban, hogy októberben, novemberben még senki nem vette komolyan, készült arra, hogy ezt hogy fogják elkezelné. Ezért ha törvénysértések is vannak, akkor azt kell mondani, hogy nagy valószínűséggel a vismajorok kezelésére a Magyar Munka Törvénykönyv nem tud rendelkezést adni. Hisz ha csak két példát mondok, hogy a csoportos leépítés, amit a Suzuki követ, aztán vannak olyanok, akik 4 órára vagy 6 órás munkanapokra csökkentik le a munkaidőt vagy azt mondja, hogy az 5 órásról 4 napos, 5 naposról 4 naposra, tehát azt kell látni, hogy minden magyar munkaadó és azt gondolom Németországban is a munkahelyek stabilitása és a gyár fizetőképés helyzetének a fönntartása a csőd elkerülése miatt rendkívüli esetben rendkívüli intézkedés van. A mi tapasztalataink szerint nagyon sok vállalkozásunkba dolgozóknak ezeknek az autóiipari és elektronikai üzemeknek akár flasztereken keresztül. Látják, hogy most, hogy a németországi példa mondja, hogy zuhanó mélyrepülés van.

D.G.: - Ne feledje szavát, már csak azért is, mert hogyha már az IPOSZ-ról és a kisebb vagy a közepesebb vállalkozásokról beszélünk, akkor elmentünk tán Gyöngyösre, pontosabban Imre Andrea kolléganóm elment Gyöngyösre egy hegesztőműhelybe, meg Egerbe, ahol szolgáltatás, hűtés-fűtés szolgáltatás folyt. Aztán, hogy meddig folyik, azt még nem tudjuk. Nos akkor nézzük a kisvállalkozókat.

- A három alkalmazottamat kényszerszabadságra küldtem.

- Mégis meddig tarthat ez? Mikor lenne egy kis javulás?

- Minden olyan szervezetnek minisztériumoknak, akik ebben tudnak hatékonyan lépni, első számú feladat az, hogy az országba és így Gyöngyösre is munkát kell hozni.

Riporter: - Ez a kérdés ma hazánkban szinte minden vállalkozót foglalkoztat. Hónapok óta érzik a bizonytalanságot. Fülöp László és 11 alkalmazottja ebben a műhelyben dolgozik negyedik éve.

Fülöp László, vállalkozó: - Nekünk volt egy külföldi székhelyű de Magyarországon telephellyel rendelkező nagyvállalkozás, ami az árbevételünknek a közel 80%-át jelentette, tehát egy biztos piac, jól fizető biztos piacunk volt és az egyéb termékeinkre is nagyon komoly kereslet volt. Sikerült megvalósítani azt, hogy több lábon álljon a társaság. Az elmúlt év első háromnegyed évben az volt a tervünk, hogy szeretnénk bővíteni az üzemet. Erre az első lépéseket meg is tettük. Jó pályázati lehetőségek is lennének ugye, pl. 100%-os infrastruktúrafejlesztés-támogatás. De hát a saját erővel vagyunk most kicsit gondban.

R.: - A saját erő ez esetben 50 millió Ft-os jelent. Ennek a tervnek búcsút vehetett az ügyvezető, ugyanis nemhogy új munkahelyeket nem tud teremteni, de a jelenlegi vállalkozása is borotvaélen táncol. Az eddig stabilnak mondott megrendelések elfogytak, az új vevők felderítése a piacon pedig nem olyan egyszerű.

Fülöp László: - Nagyon sok társaság kitart a meglévő tartalékaiból, de ez azt jelenti, hogy szép lassan először a készletanyagait, majd a pénztartalékait kezdi felélni és amikor ezek elfogynak vagy már úgy ítéli meg a vezetés, hogy ezek azon a küszöbön vannak, ahová már tovább nem lehet fogyasztani, akkor fog ahhoz a módszerhez nyúlni, hogy akkor a munkaerőt kell csökkenteni, hogy ezeket a költségeket megtakarítsa.

R.: - Ezek a költségek pedig elsősorban a munkabér és járuléka. Berta József a kezdettől itt dolgozik. Havi fizetése nettó 800 ezer Ft. A bizonytalanságot naponta megéli.

- Létbizonytalanság, az ugye itt is fönnáll, hogy nem e máról holnapra esetleg megszűnik a munkahelyünk. És én is ugye a 46-ot betöltöm, a környéken meg nem nagyon van munkalehetőség. Tehát reméljük a legjobbakat, hogy nem szűnik meg a munkahely. Úgyhogy ez a válság ez sajnos nem tett jót senkinek.

Cseh István, vállalkozó: - Mi szolgáltatásban tevékenykedünk, azt tudom mondani 2007. év decemberére nagyon sok új készüléket kellett beüzemelni. 2008-as évben ha azt mondom, hogy egy tized részét kellett beüzemelnünk, ugye, tehát ez hűtő- vagy fűtőberendezésekre, akkor sokat mondok. Tehát mi látjuk a fizetőképes kereslet valahogy elfogyott.

R.: - Ezt már Cseh István egri vállalkozó mondja. A műhelyben most csak ő és az egyik segédje dolgozik.

Cseh István: - Egyre szorosabb és magasabb költségspirálban vagyunk benne, ugyanakkor pedig a jövedelmezőségünk csökken. Sajnos a politikusok nem abba az irányba mennek, hogy az egyszeri embereknek próbálják megoldani a problémáját. Ők nagyban gondolkodnak. Én úgy gondolom, hogy föl kéne öltetni a Mátyás király álruháját

és el kéne jönni. El kéne jönni az emberek közé és megnézni, hogy vidéken hogy élnek az emberek, milyen körülmények között végzik a napi tevékenységüket és hogy a kormányzat mit vár el tőlük.

R.: - A gazdasági válság idáig az észak-dunántúli és a közép-magyarországi régiót sújtotta leginkább. A 30 ezres lakosú Komáromból pl. közel 3000 embert küldtek el munkahelyükről és félő, hogy ez a szám még tovább fog növekedni.

D.G.: - No ehhez mit szól elnök úr?

Szűcs György: - Erre próbáltam múltkor utalni, amikor előbb szót kértem. Gyakorlatilag a multicégeknek a multivilágban lévő gondokkal kell megküzdeni, a családi, mikro- és a kisvállalkozóknak pedig az ő sajátos helyzetükkel. Sajátos helyzet az, hogy erre a szintre, hogy a piacon meg tudjanak maradni, hiteleket és pályázatokat vettek fel, ill. nyertek el, jelentős mértékben nem tudják teljesíteni a növekedés és a profit és a foglalkoztatási követelményeket. Sürgős tárgyalásokat javasol az IPOSZ már két hete a gazdasági és a munkaügyi kormányzattal, hogy az államcsőd elkerülése után a kis cégek és a nagy cégek csődjét kerüljük el közös együttműködéssel.

D.G.: - Na most szó esett itt a szakszervezeteket meg sem hallgató Suzukiról, nagyvállalatról, kisvállalkozásról, német példáról, egyről még nem, amit én direkt a végére tartogattam, hogy ebben a helyzetben mindenféle kormányzati intézkedések születtek, születnek, járulékcsökkentés, nem sorolom el, de az államnak konkrétan milyen feladata lenne vagy van ebben a helyzetben? Mindannyiuknak szól a kérdés.

Nacsa Beáta: - Azt gondolom, hogy, hogy az egy prioritás, hogy a cégek, cégek működését és a foglalkoztathatóságot a lehető legmagasabb mértékben fenn kell tartani és ehhez az állam támogatását kell biztosítani. Amennyire lehet tudni sajtónyilatkozatokból és intézkedésekből, az állam igyekszik ennek a kihívásnak eleget tennie és valószínű, hogy felül fogják vizsgálni a munkaerő-piaci támogatások rendszerét is. De azt hangsúlyozni kell, hogy valószínű, hogy a szolgáltatásokat, támogatásokat igénybe venni jogosult munkáltatók és munkavállalók oldalán van egy jelentős információhiány, hogy nem, esetleg nem ismertek előttük az, hogy milyen típusú támogatásokra lennének jogosultak.

D.G.: - Na gyorsítsunk. Jól igyekszik az állam?

Pataky Péter: - Az állam egyenlőre, legalábbis a médiában igyekszik, nagyon sok bejelentés volt. Mi ezt elmondtuk minden fórumon, hogy itt az idő a legfontosabb. Tehát azt mondtuk példaként, hogyha tovább húzzák az időt, a konkrét intézkedések és a konkrét benyújtható pályázatok ügyében, akkor úgy fognak jární, amikor a mentő már csak arra ér ki, hogy megállapítja, hogy beállt a halál.

D.G.: - Amikor elment a vonat és leengedik a sorompót.

Pataky Péter: - Pontosan. Itt egyszerűen arról van szó, hogy gyorsan kellene csinálni mindazt az ötletet, amit egyébként már felsoroltak és mindenki támogat is.

D.G.: - És ez vonatkozik a kisebb vagy a közepes vállalkozásokra is.

Szűcs György: - Azt szeretném mondani, hogy sajnos nem igaz az, hogy információhiányban vannak. Az összes pályázatnál és támogatási formánál túljelentkezés van, vagyis azt kell mondani, hogy az olyan szervezetek, mint az IPOSZ is és a munkavállalói szervezetek a tagjaikat, ill. a képviselt vállalkozásokat felkészítik. Az a gyorsaság, kétszer ad, ki gyorsan ad, megszűnt cégek, amely ellen a törvény alapján pl. az APEH elindít egy havi köztartozás nem fizetése miatt azonnali inkasszókkal a felszámolást, azon nagyon bonyolult procedúra alapján lehet csak segíteni.

D.G.: - Egyetlen egy dolog, amire igen vagy nem. Szóval is-is-sel nem lehet válaszolni. Önök elégedettek-e az eddig bejelentett kormányzati intézkedésekkel ez ügyben?

Nacsa Beáta: - Az intézkedések tényével, nem a bejelentésekkel esetleg igen.

D.G.: - Ühüm.

Pataky Péter: - Félig.

Szűcs György: - A céljával igen, a gyakorlatával, hogy nem valósul meg, nem.

D.G.: - Ez a félig, ez nagyon jó volt. Megkérdezzük esetleg majd telefonon. Szilárd, egy csomó konkrét kérdések azt mondtad.

H.Sz.: - Igen és azt hiszem talán, amelyek nagyon konkrétak és nagyon egyéni helyzetekre vonatkoznának, azt én nem teszem fel. Megpróbálok általánosabb kérdéseket feltenni és természetesen válaszolunk ezekre a kérdésekre is néhány napon belül. Itt van egy ilyen kérdés, hogy érdeklődnék, hogy a munkáltatóm hányszor hosszabbíthatja meg a munkavállaló határozott idejű szerződését egy cégen belül?

Nacsa Beáta: - 5 év a maximum. Tehát 5 éven belül meg lehet hosszabbítani.

H.Sz.: - Akárhányszor is, tehát ez lehet 15-ször, 20-szor is.

Nacsa Beáta: - Hát itt, itt a korlát a joggal való visszaélés tilalma. Tehát hogyha nem igazolt az, hogy van a munkáltató oldalán egy jogos gazdasági érdek, a határozott alkalmazás mellett, akkor jogellenes már a, mondjuk a harmadik után is.

H.Sz.: - Tehát itt is azért lehet esélye.

Nacsa Beáta: - Igen, igen.

H.Sz.: - Egy kérdés a szakszervezeteknek azt hiszem inkább. Szeptember 15-e óta.

D.G.: - Jelzem, egy percünk van.

H.Sz.: - Nem kap fizetést a munkavállaló. A cég most került felszámolásra és kicsit elkeseredve csak annyit kérdez, hogy milyen esélyei vannak, hogy megkapja az immár 4 havi nem kapott fizetését.

Pataky Péter: - Hát egyrészt ez jár neki, ezt mindenképpen meg kell próbálni érvényesíteni. A felszámolás a neheze, ilyenkor a felszámolóhoz kell fordulni. A

felszámoló kell, hogy elsőik között ezt kielégítse. Ha nincs a felszámolásnál pénz, van ún. bérgarancia alap, a felszámolónak ahhoz kell fordulni, megkaphatja ennek a járandóságnak egy jelentős részét most a munkavállaló és a felszámolás során pedig, ha ott sikerül értékesíteni még a vagyont, akkor abból kielégítheti.

D.G.: - Egy villámkérdés Szilárd a végére.

Pataky Péter: - A felszámolóhoz.

D.G.: - Elment az időnk, szerencsére hasznosan. Most, ami a négy napos munkahétre még egy mondatra visszatérünk, szóval ez jogos, jogszerű vagy pedig megállapodhat a cég és a dolgozó?

Nacsa Beáta: - Erről meg lehet állapodni, a csoportos létszámleépítés körében folytatott konzultáció keretében vagy pedig egyéni munkavállalói munkaszerződés-módosítások során.

D.G.: - Köszönjük szépen, hogy eljöttek, máskor is fogunk találkozni.